

43

מסעי Masei

Numbers 33:1-36:13

- אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצִבְאָתָם בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
- וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם:
- וַיִּסְעוּ מֵרַעְמֶסֶס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח יֵצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לְעֵינֵי כָל־מִצְרַיִם:
- וּמִצְרַיִם מְקַבְּלִים אֹתָם אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבִאלֹהֵיהֶם עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים:
- וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס וַיַּחֲנוּ בְּסֻכּוֹת:
- וַיִּסְעוּ מִסֻּכּוֹת וַיַּחֲנוּ בְּאֶתְלָם אֲשֶׁר בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר:
- וַיִּסְעוּ מֵאֶתְלָם וַיִּשְׁבּוּ עַל־פִּי הַחִירֹת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בְּעַל צִפּוֹן וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדֹּל:
- וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירֹת וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר אֹתָם וַיַּחֲנוּ בְּמָרָה:
- וַיִּסְעוּ מִמָּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילִם וּבְאֵיִלִם שְׁתֵּי־עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם:
- וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף:
- וַיִּסְעוּ מִיַּם־סוּף וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר־סִין:
- וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַר־סִין וַיַּחֲנוּ בְּדֹפְקָה:
- וַיִּסְעוּ מִדֹּפְקָה וַיַּחֲנוּ בְּאַלוּשׁ:
- וַיִּסְעוּ מֵאַלוּשׁ וַיַּחֲנוּ בְּרֶפְדִּים וְלֹא־הָיָה שָׁם מַיִם לָעָם לִשְׁתּוֹת:
- וַיִּסְעוּ מִרֶפְדִּים וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַר סִינַי:
- 1 These were the marches of the Israelites who started out from the land of Egypt, troop by troop, in the charge of Moses and Aaron.
- 2 Moses recorded the starting points of their various marches as directed by יהוה. Their marches, by starting points, were as follows:
- 3 They set out from Rameses in the first month, on the fifteenth day of the first month. It was on the morrow of the passover offering that the Israelites started out defiantly,* in plain view of all the Egyptians.
- 4 The Egyptians meanwhile were burying those among them whom יהוה had struck down, every [male] first-born—whereby יהוה executed judgment on their gods.
- 5 The Israelites set out from Rameses and encamped at Succoth.
- 6 They set out from Succoth and encamped at Etham, which is on the edge of the wilderness.
- 7 They set out from Etham and turned about toward Pi-hahiroth, which faces Baal-zephon, and they encamped before Migdol.
- 8 They set out from Pene* -hahiroth and passed through the sea into the wilderness; and they made a three-days' journey in the wilderness of Etham and encamped at Marah.
- 9 They set out from Marah and came to Elim. There were twelve springs in Elim and seventy palm trees, so they encamped there.
- 10 They set out from Elim and encamped by the Sea of Reeds.*
- 11 They set out from the Sea of Reeds and encamped in the wilderness of Sin.
- 12 They set out from the wilderness of Sin and encamped at Dophkah.
- 13 They set out from Dophkah and encamped at Alush.
- 14 They set out from Alush and encamped at Rephidim; it was there that the people had no water to drink.
- 15 They set out from Rephidim and encamped in the wilderness of Sinai.

- 16 They set out from the wilderness of Sinai and encamped at Kibroth-hattaavah. וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרֹת הַתְּאֵוָה:
- 17 They set out from Kibroth-hattaavah and encamped at Hazeroth. וַיִּסְעוּ מִקִּבְרֹת הַתְּאֵוָה וַיַּחֲנוּ בְּחִצְרוֹת:
- 18 They set out from Hazeroth and encamped at Rithmah. וַיִּסְעוּ מִחִצְרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּרִתְמָה:
- 19 They set out from Rithmah and encamped at Rimmon-perez. וַיִּסְעוּ מִרִּתְמָה וַיַּחֲנוּ בְּרִמּוֹן פֶּרֶץ:
- 20 They set out from Rimmon-perez and encamped at Libnah. וַיִּסְעוּ מִרִּמּוֹן פֶּרֶץ וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה:
- 21 They set out from Libnah and encamped at Rissah. וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרִסָּה:
- 22 They set out from Rissah and encamped at Kehelath. וַיִּסְעוּ מִרִּסָּה וַיַּחֲנוּ בְּקֵהֶלֶת:
- 23 They set out from Kehelath and encamped at Mount Shepher. וַיִּסְעוּ מִקֵּהֶלֶת וַיַּחֲנוּ בְּהַר שֹׁפָר:
- 24 They set out from Mount Shepher and encamped at Haradah. וַיִּסְעוּ מִהַר שֹׁפָר וַיַּחֲנוּ בְּחֶרְדָּה:
- 25 They set out from Haradah and encamped at Makheloth. וַיִּסְעוּ מִחֶרְדָּה וַיַּחֲנוּ בְּמִקְהֶלֶת:
- 26 They set out from Makheloth and encamped at Tahath. וַיִּסְעוּ מִמִּקְהֶלֶת וַיַּחֲנוּ בְּתַחַת:
- 27 They set out from Tahath and encamped at Terah. וַיִּסְעוּ מִתַּחַת וַיַּחֲנוּ בְּתֶרַח:
- 28 They set out from Terah and encamped at Mithkah. וַיִּסְעוּ מִתֶּרַח וַיַּחֲנוּ בְּמִתְקָה:
- 29 They set out from Mithkah and encamped at Hashmonah. וַיִּסְעוּ מִמִּתְקָה וַיַּחֲנוּ בְּחִשְׁמוֹנָה:
- 30 They set out from Hashmonah and encamped at Moseroth. וַיִּסְעוּ מִחִשְׁמוֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּמוֹסֵרוֹת:
- 31 They set out from Moseroth and encamped at Bene-jaakan. וַיִּסְעוּ מִמוֹסֵרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּבְנֵי יַעֲקֹן:
- 32 They set out from Bene-jaakan and encamped at Hor-haggidgad. וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹן וַיַּחֲנוּ בְּחֹר הַגִּידְגָּד:
- 33 They set out from Hor-haggidgad and encamped at Jotbath. וַיִּסְעוּ מִחֹר הַגִּידְגָּד וַיַּחֲנוּ בְּיֹטְבָתָה:
- 34 They set out from Jotbath and encamped at Abronah. וַיִּסְעוּ מִיֹּטְבָתָה וַיַּחֲנוּ בְּעִבְרֹנָה:
- 35 They set out from Abronah and encamped at Ezion-geber. וַיִּסְעוּ מִעִבְרֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּעִזִּיּוֹן גִּבֹּר:
- 36 They set out from Ezion-geber and encamped in the wilderness of Zin, that is, Kadesh. וַיִּסְעוּ מִעִזִּיּוֹן גִּבֹּר וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר צִין הוּא קֵדֶשׁ:
- 37 They set out from Kadesh and encamped at Mount Hor, on the edge of the land of Edom. וַיִּסְעוּ מִקֵּדֶשׁ וַיַּחֲנוּ בְּחֹר הָהָר בְּקֶצֶה אֶרֶץ אֱדוֹם:

- וַיַּעַל אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֶל־הָר הָהָר עַל־פִּי יְהוָה וַיָּמָת שָׁם בַּשָּׁנָה
הָאַרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאַחַד
לַחֹדֶשׁ:
- וַאֲהֲרֹן בֶּן־שְׁלֹשׁ וָעֶשְׂרִים וּמֵאָת שָׁנָה בָּמָתוֹ בְּהָר הָהָר:
- וַיִּשְׁמָע הַכְּנַעֲנִי מֶלֶךְ עָרָד וְהוּא־יָשֵׁב בְּנֶגֶב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֶן
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- וַיִּסְעוּ מֵהָר הָהָר וַיַּחֲנוּ בְצַלְמֹנָה:
- וַיִּסְעוּ מִצַּלְמֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוּנֹן:
- וַיִּסְעוּ מִפוּנֹן וַיַּחֲנוּ בְּאוֹבוֹת:
- וַיִּסְעוּ מֵאוֹבוֹת וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֲבָרִים בְּגִבּוֹל מוֹאָב:
- וַיִּסְעוּ מֵעֵיִם וַיַּחֲנוּ בְּדִיבֹן גָּד:
- וַיִּסְעוּ מִדִּיבֹן גָּד וַיַּחֲנוּ בְּעֵלְמֹן דִּבְלַת־יִמָּה:
- וַיִּסְעוּ מֵעֵלְמֹן דִּבְלַת־יִמָּה וַיַּחֲנוּ בְּהָרֵי הָעֲבָרִים לִפְנֵי נֶבֹ:
- וַיִּסְעוּ מֵהָרֵי הָעֲבָרִים וַיַּחֲנוּ בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יֶרִיחוֹ:
- וַיַּחֲנוּ עַל־יַרְדֵּן מִבֵּית הַיְּשִׁימוֹת עַד אֶבֶל הַשִּׁטִּים בְּעֶרְבַת מוֹאָב:
- וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל־יַרְדֵּן יֶרִיחוֹ לֵאמֹר:
- דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־יַרְדֵּן
אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן:
- וְהוֹרֵשְׁתֶּם אֶת־כָּל־יְשֻׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאַבְדֹתֶם אֵת כָּל־מִשְׁכָּלֵתָם
וְאֵת כָּל־צִלְמֵי מִסְכַּתָּם תִּאַבְּדוּ וְאֵת כָּל־בְּמוֹתָם תִּשְׁמִידוּ:
- וְהוֹרֵשְׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ וּשְׁבַתֶּם־בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ לְרִשְׁתָּ
אֹתָהּ:
- וְהִתְנַחַלְתֶּם אֶת־הָאָרֶץ בְּגוּלָל לְמִשְׁפְּחוֹתֵיכֶם לְרֹב תִּרְבּוּ אֶת־נַחֲלָתוֹ
וְלִמְעַט תִּמְעִיט אֶת־נַחֲלָתוֹ אֶל אֲשֶׁר־יֵצֵא לוֹ שָׁמָּה הַגּוּלָל לוֹ יִהְיֶה
לְמִטּוֹת אֲבוֹתֵיכֶם תִּתְּנֻהֶן:
- 38 Aaron the priest ascended Mount Hor at the command of the Lord and died there, in the fortieth year after the Israelites had left the land of Egypt, on the first day of the fifth month.
- 39 Aaron was a hundred and twenty-three years old when he died on Mount Hor.
- 40 And the Canaanite, king of Arad, who dwelt in the Negeb, in the land of Canaan, learned of the coming of the Israelites.*
- 41 They set out from Mount Hor and encamped at Zalmonah.
- 42 They set out from Zalmonah and encamped at Punon.
- 43 They set out from Punon and encamped at Oboth.
- 44 They set out from Oboth and encamped at Iye-abarim, in the territory of Moab.
- 45 They set out from Iyim and encamped at Dibon-gad.
- 46 They set out from Dibon-gad and encamped at Almon-diblathaim.
- 47 They set out from Almon-diblathaim and encamped in the hills of Abarim, before Nebo.
- 48 They set out from the hills of Abarim and encamped in the steppes of Moab, at the Jordan near Jericho;
- 49 they encamped by the Jordan from Beth-jeshimoth as far as Abel-shittim, in the steppes of Moab.
- 50 In the steppes of Moab, at the Jordan near Jericho, the Lord spoke to Moses, saying:
- 51 Speak to the Israelite people and say to them: When you cross the Jordan into the land of Canaan,
- 52 you shall dispossess all the inhabitants of the land; you shall destroy all their figured* objects; you shall destroy all their molten images, and you shall demolish all their cult places.
- 53 And you shall take possession of the land and settle in it, for I have assigned the land to you to possess.
- 54 You shall apportion the land among yourselves by lot, clan by clan: with larger groups increase the share, with smaller groups reduce the share. Wherever the lot falls for it, that shall be its location. You shall have your portions according to your ancestral tribes.

- 55 וְאִם־לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְשָׂכִים בְּעֵינֵיכֶם וּלְצִנִּינִם בְּצַדֵּיכֶם וְצָרְרוּ אֹתְכֶם עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ:
- 56 וְהָיָה כֹּאֲשֶׁר דִּמְיַתִּי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֲעָשֶׂה לָכֶם:
- 55 But if you do not dispossess the inhabitants of the land, those whom you allow to remain shall be stings in your eyes and thorns in your sides, and they shall harass you in the land in which you live;
- 56 so that I will do to you what I planned to do to them.

34

- 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- 2 צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־אַתֶּם בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ כְּנָעַן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפֹּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנָעַן לִגְבֻלְתֶּיהָ:
- 3 וְהָיָה לָכֶם פָּאֵת־נֹגֵב מִמִּדְבַּר־צֵן עַל־יַד־יְדֵי אֲדוֹם וְהָיָה לָכֶם גְּבּוּל נֹגֵב מִקְצֵה יַם־הַמֶּלַח קִדְמָה:
- 4 וְנֹסֵב לָכֶם הַגְּבּוּל מִנֹּגֵב לְמַעַלָּה עַקְרַבִּים וְעָבַר צֹנָה (וְהָיָה) [וְהָיָה] תּוֹצְאָתוֹ מִנֹּגֵב לְקֹדֶשׁ בַּרְנֶע וְיֵצֵא חֲצַר־אֲדָר וְעָבַר עֲצֻמָּה:
- 5 וְנֹסֵב הַגְּבּוּל מֵעֲצֻמֹן נַחֲלָה מִצְרַיִם וְהָיָה תּוֹצְאָתוֹ הַיָּמָה:
- 6 וְגְבּוּל לִם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל וְגְבּוּל זְהִי־הָיָה לָכֶם גְּבּוּל יָם:
- 7 זְהִי־הָיָה לָכֶם גְּבּוּל צִפְּרֹן מִן־הַיָּם הַגָּדֹל תִּתָּאוּ לָכֶם הָר הָהָר:
- 8 מִהָר הָהָר תִּתָּאוּ לְבֹא חַמַּת וְהָיָה תּוֹצְאָתָהּ הַגְּבָל צִדְדָה:
- 9 וְיֵצֵא הַגְּבָל זִפְרֹנָה וְהָיָה תּוֹצְאָתוֹ חֲצָר עֵינָן זְהִי־הָיָה לָכֶם גְּבּוּל צִפְּרֹן:
- 10 וְהִתְּאוּיָתֶם לָכֶם לִגְבּוּל קִדְמָה מִחֲצָר עֵינָן שִׁפְמָה:
- 11 וְיֵרֵד הַגְּבָל מִשִּׁפְמָה הַרְבֵּלָה מִקְדָּם לְעֵינָן וְיֵרֵד הַגְּבָל וּמִחָה עַל־כֶּתֶף יַם־כְּנָרֶת קִדְמָה:
- 12 וְיֵרֵד הַגְּבּוּל הַיַּרְדֵּנָה וְהָיָה תּוֹצְאָתוֹ יָם הַמֶּלַח זֹאת תְּהִיָּה לָכֶם הָאָרֶץ לִגְבֻלְתֶּיהָ סָבִיב:
- 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה spoke to Moses, saying:
- 2 Instruct the Israelite people and say to them: When you enter the land of Canaan, this is the land that shall fall to you as your portion, the land of Canaan with its various boundaries:
- 3 Your southern sector shall extend from the wilderness of Zin alongside Edom. Your southern boundary shall start on the east from the tip of the Dead Sea.
- 4 Your boundary shall then turn to pass south of the ascent of Akrabbim and continue to Zin, and its limits shall be south of Kadesh-barnea, reaching Hazar-addar and continuing to Azmon.
- 5 From Azmon the boundary shall turn toward the Wadi of Egypt and terminate at the Sea.*
- 6 For the western boundary you shall have the coast of the Great Sea;* that shall serve as your western boundary.
- 7 This shall be your northern boundary: Draw a line from the Great Sea to Mount Hor;
- 8 from Mount Hor draw a line to Lebo-hamath,* and let the boundary reach Zedad.
- 9 The boundary shall then run to Ziphron and terminate at Hazar-enan. That shall be your northern boundary.
- 10 For your eastern boundary you shall draw a line from Hazar-enan to Shepham.
- 11 From Shepham the boundary shall descend to Riblah on the east side of Ain; from there the boundary shall continue downward and abut on the eastern slopes of the Sea of Chinnereth.*
- 12 The boundary shall then descend along the Jordan and terminate at the Dead Sea. That shall be your land as defined by its boundaries on all sides.

- 13 וַיֹּצֵא מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֹמֶר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְּנוּחֶלּוּ אֹתָהּ בְּגֹרֶל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לְתַשְׁעַת הַמִּטּוֹת וְחֻצֵי הַמִּטָּה:
- 14 כִּי לְקַחֻ מִטָּה בְּנֵי הָרְאוּבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם וּמִטָּה בְּנֵי־הַגָּדִי לְבֵית אֲבֹתָם וְחֻצֵי מִטָּה מִנְשֵׁה לְקַחֻ נְחִלָּתָם:
- 15 שְׁנֵי הַמִּטּוֹת וְחֻצֵי הַמִּטָּה לְקַחֻ נְחִלָּתָם מֵעֵבֶר לִירֵדֹן יְרֵחוֹ קִדְמָה מִזְרָחָה:
- 16 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
- 17 אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת־הָאָרֶץ אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן:
- 18 וְנָשִׂיא אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד מִמִּטָּה תִּקְחוּ לְנַחֵל אֶת־הָאָרֶץ:
- 19 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לְמִטָּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה:
- 20 וּלְמִטָּה בְּנֵי שִׁמְעוֹן שָׁמוּאֵל בֶּן־עַמִּיְהוּד:
- 21 לְמִטָּה בְּנִימֵן אֵלִידָד בֶּן־כִּסְלוֹן:
- 22 וּלְמִטָּה בְּנֵי־דָן בֻּכִי בֶן־יֹגְלִי:
- 23 לְבְנֵי יוֹסֵף לְמִטָּה בְּנֵי־מְנַשֶּׁה נָשִׂיא חַנִּיָּאל בֶּן־אֶפְדִּי:
- 24 וּלְמִטָּה בְּנֵי־אֶפְרַיִם נָשִׂיא קִמּוּאֵל בֶּן־שִׁפְטָן:
- 25 וּלְמִטָּה בְּנֵי־זְבוּלוֹן נָשִׂיא אֵלִיצָפָן בֶּן־פַּרְנַח:
- 26 וּלְמִטָּה בְּנֵי־יִשָּׂשכָר נָשִׂיא פַלְטִיָּאל בֶּן־עֶזֶן:
- 27 וּלְמִטָּה בְּנֵי־אֲשֵׁר נָשִׂיא אַחִיהוּד בֶּן־שֶׁלּוּמִי:
- 28 וּלְמִטָּה בְּנֵי־נַפְתָּלִי נָשִׂיא פְּדַחֵל בֶּן־עַמִּיְהוּד:
- 29 אֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְנַחֵל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן:
- 13 Moses instructed the Israelites, saying: This is the land you are to receive by lot as your hereditary portion, which הוהי has commanded to be given to the nine and a half tribes.
- 14 For the Reubenite tribe by its ancestral houses, the Gadite tribe by its ancestral houses, and the half-tribe of Manasseh have already received their portions:
- 15 those two and a half tribes have received their portions across the Jordan, opposite Jericho, on the east, the orient side.
- 16 הוהי spoke to Moses, saying:
- 17 These are the names of the participants through whom the land shall be apportioned for you: Eleazar the priest and Joshua son of Nun.
- 18 And you shall also take a chieftain from each tribe through whom the land shall be apportioned.
- 19 These are the names of the participants: from the tribe of Judah: Caleb son of Jephunneh.
- 20 From the Simeonite tribe: Samuel* son of Ammihud.
- 21 From the tribe of Benjamin: Elidad son of Chislon.
- 22 From the Danite tribe: a chieftain, Bukki son of Jogli.
- 23 For the descendants of Joseph: from the Manassite tribe: a chieftain, Hanniel son of Ephod;
- 24 and from the Ephraimite tribe: a chieftain, Kemuel son of Shiphtan.
- 25 From the Zebulunite tribe: a chieftain, Elizaphan son of Parnach.
- 26 From the Issacharite tribe: a chieftain, Paltiel son of Azzan.
- 27 From the Asherite tribe: a chieftain, Ahihud son of Shelomi.
- 28 From the Naphtalite tribe: a chieftain, Pedahel son of Ammihud.
- 29 It was these whom הוהי designated to allot portions to the Israelites in the land of Canaan.

35

- 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל־יְרֵדֹן יְרֵחוֹ לֵאמֹר:
- 1 הוהי spoke to Moses in the steppes of Moab at the Jordan near Jericho, saying:

- צוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַנּוּ לְלוּיִם מִן־חֲזֶלֶת אֲחֻזָּתָם עָרִים לְשֹׁבֹת
וּמִגֵּרָשׁ לָעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ לְלוּיִם:
- וְהָיוּ הָעָרִים לָהֶם לְשֹׁבֹת וּמִגֵּרָשֵׁיהֶם יִהְיוּ לְבִהֲמֹתָם וּלְרֹכֶשָׁם וּלְכָל
חֵיתָם:
- וּמִגֵּרָשֵׁי הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוּיִם מִקִּיר הָעִיר וְחֹצֶה אֶלֶף אַמָּה
סְבִיב:
- וּמִדֹּתָם מִחוּץ לָעִיר אֶת־פָּאֵת־קִדְמָה אֶלְפִים בָּאֲמָה וְאֶת־פָּאֵת־נֶגֶב
אֶלְפִים בָּאֲמָה וְאֶת־פָּאֵת־יָם | אֶלְפִים בָּאֲמָה וְאֶת פָּאֵת צָפוֹן
אֶלְפִים בָּאֲמָה וְהָעִיר בְּתוֹךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגֵּרָשֵׁי הָעָרִים:
- וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוּיִם אֵת שֵׁשׁ־עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ
לְנֶס שָׁמָּה הָרֹצֵחַ וְעַלֵּיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר:
- כֹּל־הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְלוּיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עִיר אֶתְהֶן
וְאֵת־מִגֵּרָשֵׁיהֶן:
- וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאֲחֻזַּת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרֶבֶת תִּרְבּוּ וּמֵאֵת
הַמִּעֻט תִּמְעִיטוּ אִישׁ כְּפִי נִחְלָתוֹ אֲשֶׁר יִנְחֹלוּ יִתְּנוּ מִעָרֵיו לְלוּיִם:
- וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
- דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן
אֶרֶצָה כְּנָעִן:
- וְהָקִרְיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנָס שָׁמָּה רֹצֵחַ
מִכֶּה־נֶפֶשׁ בְּשֹׁגְגָה:
- וְהָיוּ לָכֶם הָעָרִים לְמִקְלָט מִגָּאֵל וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ עַד־עֲמֻדוֹ לִפְנֵי
הָעֵדָה לְמִשְׁפָּט:
- וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ שֵׁשׁ־עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם:
- אַת | שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ מִעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְאַת שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנוּ
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה:
- 2 Instruct the Israelite people to assign, out of the holdings apportioned to them, towns for the Levites to dwell in; you shall also assign to the Levites pasture land around their towns.
- 3 The towns shall be theirs to dwell in, and the pasture shall be for the cattle they own and all their other beasts.
- 4 The town pasture that you are to assign to the Levites shall extend a thousand cubits outside the town wall all around.
- 5 You shall measure off two thousand cubits outside the town on the east side, two thousand on the south side, two thousand on the west side, and two thousand on the north side, with the town in the center. That shall be the pasture for their towns.
- 6 The towns that you assign to the Levites shall comprise the six cities of refuge that you are to designate for [a man]* who has killed someone* to flee to, to which you shall add forty-two towns.
- 7 Thus the total of the towns that you assign to the Levites shall be forty-eight towns, with their pasture.
- 8 In assigning towns from the holdings of the Israelites, take more from the larger groups and less from the smaller, so that each assigns towns to the Levites in proportion to the share it receives.
- 9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר:
- 10 Speak to the Israelite people and say to them: When you cross the Jordan into the land of Canaan,
- 11 you shall provide yourselves with places to serve you as cities of refuge to which [a man]* who has killed someone* —who has slain a person unintentionally—may flee.
- 12 The cities shall serve you as a refuge from the avenger,* so that the killer may not die unless he has stood trial before the assembly.
- 13 The towns that you thus assign shall be six cities of refuge in all.
- 14 Three cities shall be designated beyond the Jordan, and the other three shall be designated in the land of Canaan: they shall serve as cities of refuge.

- 15 לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרֵם וְלַתּוֹשֵׁב בְּתוֹכָם תְּהִינָה שְׁשֵׁי־עָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לְנוֹס שָׁמָּה כָּל־מִכְּהֵנֶפֶשׁ בְּשֹׁגְגָה:
- 16 וְאִם־בְּכֵלִי בְרֹזֶל | הִכָּהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ:
- 17 וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ הִכָּהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ:
- 18 אֹו בְכֵלִי עֵץ־יָד אֲשֶׁר־יָמוּת בּוֹ הִכָּהוּ וַיָּמָת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ:
- 19 גֹּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפָגְעוֹ־בּוֹ הוּא יִמְתָּנוּ:
- 20 וְאִם־בְּשֹׁנְאָה יִהָדְּפֵנוּ אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו בְּצַדִּיקָה וַיָּמָת:
- 21 אֹו בְּאֵיבָהּ הִכָּהוּ בְּיָדוֹ וַיָּמָת מוֹת־יוֹמָת הַמִּכָּה רֹצֵחַ הוּא גֹּאֵל הַדָּם יָמִית אֶת־הָרֹצֵחַ בְּפָגְעוֹ־בּוֹ:
- 22 וְאִם־בְּפִתְעָה בְּלֹא־אֵיבָה הִדְּפֹו אוֹ־הִשְׁלִיךְ עָלָיו כָּל־כֵּלִי בְּלֹא צַדִּיקָה:
- 23 אֹו בְּכֵל־אֶבֶן אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רָאוֹת וַיִּפֹּל עָלָיו וַיָּמָת וְהוּא לֹא־אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מִבְּקֵשׁ רָעָתוֹ:
- 24 וְשֹׁפְטוֹ הָעֵדָה בֵּין הַמִּכָּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל הַמְּשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה:
- 25 וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת־הָרֹצֵחַ מִיָּד גֹּאֵל הַדָּם וְהִשְׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל־עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר־נָס שָׁמָּה וַיָּשֹׁב בָּהּ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר־מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ:
- 26 וְאִם־יֵצֵא יֵצֵא הָרֹצֵחַ אֶת־גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוֹס שָׁמָּה:
- 27 וּמֵצֵא אֹתוֹ גֹּאֵל הַדָּם מִחוּץ לְגְבוּל עִיר מִקְלָטוֹ וְרָצַח גֹּאֵל הַדָּם אֶת־הָרֹצֵחַ אֵין לוֹ דָּם:
- These six cities shall serve the Israelites and the resident aliens among them for refuge, so that any man who slays a person unintentionally may flee there.
- Anyone, however, who strikes another with an iron object so that death results is a murderer; the murderer must be put to death.
- If one struck another with a stone tool* that could cause death, and death resulted, that person is a murderer; the murderer must be put to death.
- Similarly, if one struck another with a wooden tool* that could cause death, and death resulted, that person is a murderer; the murderer must be put to death.
- It is the blood-avenger who shall put the murderer to death; that is who shall put that person to death upon encounter.
- So, too, if one pushed another in hate or hurled something at [the victim] on purpose and death resulted,
- or if one struck another with the hand in enmity and death resulted, the assailant shall be put to death; that person is a murderer. The blood-avenger shall put the murderer to death upon encounter.
- But if [a man] pushed without malice aforethought or hurled any object at [the victim] unintentionally,
- or inadvertently* dropped upon [the victim] any deadly object of stone, and death resulted—though not being an enemy and not seeking to harm—
- in such cases the assembly shall decide between the slayer and the blood-avenger.
- The assembly shall protect the killer from the blood-avenger, and the assembly shall restore him to the city of refuge to which he fled, and there he shall remain until the death of the high priest who was anointed with the sacred oil.
- But if the killer ever goes outside the limits of the city of refuge to which he has fled,
- and the blood-avenger comes upon him outside the limits of his city of refuge, and the blood-avenger kills the killer, there is no bloodguilt on his account.

- 28 For he must remain inside his city of refuge until the death of the high priest; after the death of the high priest, the killer may return to his land holding.
- 29 Such shall be your law of procedure throughout the ages in all your settlements.
- 30 If anyone slays a person, the killer may be executed only on the evidence of witnesses; the testimony of a single witness against a person shall not suffice for a sentence of death.
- 31 You may not accept a ransom for the life of a murderer who is guilty of a capital crime; [a murderer] must be put to death.
- 32 Nor may you accept ransom in lieu of flight to a city of refuge, enabling a man to return to live on his land before the death of the priest.
- 33 You shall not pollute the land in which you live; for blood pollutes the land, and the land can have no expiation for blood that is shed on it, except by the blood of the one who shed it.
- 34 You shall not defile the land in which you live, in which I Myself abide, for I abide among the Israelite people.
- כי בעיר מקלטו ישב עד־מות הכהן הגדל ואחר־י מות הכהן הגדל ישוב הרצח אל־ארץ אחוזתו:
- והיו אלה לכם לחקת משפט לדורתיכם בכל מושבתיכם:
- כל־מכה־נפש לפי עדלים ירצח את־הרצח ועד אחד לא־יענה בנפש למות:
- ולא־תקחו כפר לנפש רצח אשר־הוא רשע למות כ־ימות יומת:
- ולא־תקחו כפר לנזס אֶל־עיר מקלטו לשוב לשבת בארץ עד־מות הכהן:
- ולא־תחניפו את־הארץ אשר אתם בה כי הולם הוא יחניף את־הארץ ולארץ לא־יכפר לדם אשר שפך־בה כי־אם בדם שפכו:
- ולא תטמא את־הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל:

36

- 1 The family heads* in the clan of the descendants of Gilead son of Machir son of Manasseh, one of the Josephite clans, came forward and appealed to Moses and the chieftains, family heads of the Israelites.
- 2 They said, “הוהי commanded my lord to assign the land to the Israelites as shares by lot, and my lord was further commanded by הוהי to assign the share of our kinsman Zelophehad to his daughters.
- 3 Now, if they become the wives of persons from another Israelite tribe, their share will be cut off from our ancestral portion and be added to the portion of the tribe into which they become [wives]; thus our allotted portion will be diminished.
- 4 And even when the Israelites observe the jubilee, their share will be added to that of the tribe into which they become [wives], and their share will be cut off from the ancestral portion of our tribe.”
- ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני־גלעד בן־מכיר בן־מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי אבות לבני ישראל:
- ויאמרו את־אדני צוה יהוה לתת את־הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את־נחלת צלפחד אחינו לבנותיו:
- והיו לאחד מבני שבטי בני־ישראל לנשים ונגרעה נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומגרל נחלתנו יגרע:
- ואם־יהיה היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן:

- 5 So Moses, at יהוה's bidding, instructed the Israelites, saying: "The plea of the Josephite tribe is just.
- 6 This is what יהוה has commanded concerning the daughters of Zelophehad: They may become the wives of anyone they wish, provided they become wives within a clan of their father's tribe.
- 7 No inheritance of the Israelites may pass over from one tribe to another, but the Israelite [heirs]—each of them—must remain bound to the ancestral portion of their tribe.
- 8 Every daughter among the Israelite tribes who inherits a share must become the wife of someone from a clan of her father's tribe, in order that every Israelite [heir] may keep an ancestral share.
- 9 Thus no inheritance shall pass over from one tribe to another, but the Israelite tribes shall remain bound each to its portion."
- 10 The daughters of Zelophehad did as יהוה had commanded Moses:
- 11 Mahlah, Tirzah, Hoglah, Milcah, and Noah, Zelophehad's daughters, became the wives of their uncles' sons,
- 12 becoming wives within clans of descendants of Manasseh son of Joseph; and so their share remained in the tribe of their father's clan.
- 13 These are the commandments and regulations that יהוה enjoined upon the Israelites, through Moses, on the steppes of Moab, at the Jordan near Jericho.
- וַיִּצֹו מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן מִטָּה בְּנֵי־יוֹסֵף דְּבָרִים:
- זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַבָּנוֹת צֶלְפַּחָד לֵאמֹר לְטוֹב בְּעֵינֵיהֶם תְּהִינָה לְנָשִׁים אֶךְ לְמִשְׁפַּחַת מִטָּה אֲבֵיהֶם תְּהִינָה לְנָשִׁים:
- וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּטָּה אֶל־מִטָּה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מִטָּה אֲבֹתָיו יִדְבֹקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- וְכָל־בִּתּוֹת יִרְשֹׁת נַחֲלָה מִמִּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאַחַד מִמִּשְׁפַּחַת מִטָּה אֲבִיהָ תְּהִיָּה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירָשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבֹתָיו:
- וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה מִמִּטָּה לְמִטָּה אַחֵר כִּי־אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבֹקוּ מִטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בָנוֹת צֶלְפַּחָד:
- וַתְּהִינָה מַחֲלָה תִּרְצָה וְהוּגְלָה וּמִלְכָּה וְנֹחַ וְנָעָה בָנוֹת צֶלְפַּחָד לְבָנֵי דְדִיהֶן לְנָשִׁים:
- מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי־מְנַשֶּׁה בְּנֵי־יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וַתְּהִי נַחֲלָתָן עַל־מִטָּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן:
- אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמְשָׁפָטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יֶרִיחוֹ: